

Egy jezsuita szerzetes Titanic-fotói

Contributed by Bodnár Sebestyén

2004. October 20. Wednesday 19:48

Last Updated 2007. November 20. Tuesday 08:51

There are no translations available
 legényekkel együtt több mint 1500 ember veszett oda a "már a katasztrófát megelőzően legendává; vili "Titanic első s egyben utolsó útjára. A tőlük száma mindössze 800 volt. Kézírt Browné atya kétszeresen is szerencsésnek mondhatta magát a tragédiát illetően. A hajút megszaktva, a hajórák szílt, mára dokumentumként fotó is megmenekültek, egy csapásra világhírűvé tette.

Az r Frank Browne-t gyermekkorában nem sok jával kényeztetette el az élet. Anyja az "születésekor halt meg, anyja pedig tizenévesen hagyta el a világot. A legfiatalabb fiát a queenstowni pályaudvar nagy Robert Browne vette oltalmába. Az "oldalán sorra ismerte meg a földrajz országait és népeit, s tőle kapta 17 éves kora bbi életében oly meghatározó fenyőpezségét is. Queenstown (a mai Cobh) vilárosa pedig névleg a fotók kibővítésébe indultak az egyre hatalmasabb menetű hajók Amerikába. A dokkban mindennapos vendég volt Frank Browne, s a nagybícsi járó volt még a hajó kápházjába is lejutott. Noha ekkor már " a jezsuita rend tagja a teológusaira járt, a hajóknak is nagy szerelmese volt és maradt életé végéig. A két nagy queenstowni hajótársaság a Cunard és a White Star kibővítésében világhírűvé váltak a világon belül dokumentálta. A nagy meglepetés 1912-ben történt: a pályaudvar jegyet viltott unokacsának a világon akkori legnagyobb hajójának, a Titanicnak első útjára. Hogy pontosak legyünk, az angliai Southamptonból Amerikába induló járatnak a Cherbourg érintésével Queenstownig tartó szakaszjára. Igaz, ott az első osztyon egy egész lakosztály vilt r. Frank Browne a londoni Waterloo pályaudvarra indított kálivonattal, a Titanic Speciallal érkezett a kibővítésbe. A Titanicon aztán összeszimerkedett egy amerikai házaspárral, s ez meghá-vta és fizette volna útját a tengerentéren is. A sors iróniája (avagy szerencsésje) hogy a szigoró nagybícsi táviratilag hazarendelte pályafogoltját, s ilyenformán annak Queenstownban el kellett hagynia a hajót.

Á

Browne a mindössze kétnapos hajóútján sem volt tőlen: a Titanic szerkezetét és felépítését immáron másként képezben fotózta, s a személyzet meg az utaskézelésnek sem maradhatott le a képekéről. A tragédia útján Browne fotó bejárta a világot, s a jezsuita egyszerre hármas fotóssá; vilt. Noha a Titanicra képezett fotói valójában ifjúkori zseny, azok egyszersmind pólthatatlan dokumentumok. Kézírt világhírűk néhánnyat " maga tőlt rossznak, s csak a tragédia bekövetkezéssel nagy-totta ki "ket. A kora bbi években Browne atya bejárta földünk távolabbi zugait is Dél-Afrikát, Ausztráliában pedig éveket töltött el az első világháborúban szerzett térdbetegségtől kórálvá. Fenyőpezségépe soha nem maradt el tőle, s képei egyre világhírűbbak lettek, technikailag és másvégszileg egyaránt

Dolgozott az 5-r kormánynak, az angolban egyháznak és a British Museumnak. Folyóiratok versengtek közeiért. Szerencsére is volt: a Kodak gyár álete végéig ellátta ingyenfilmmel. Dá-jak és kitüntetések kaptak egymás Nemzeti Fotószalon alelnöke volt a második világháború kitűréséig. Noha Browne világszerte ismert Titanic-felvételeivel napjainkig több könyvet is illusztráltak, a szerzetes 42 ezer felvételeknek negatív-jait 1985-ben találta meg egy másik jezsuita szerzetes, Eddie O'Neil Donell atya, mégpedig a rend levéltárában pincében. A kincseket árzta volt egy Titanic-album is. Abba még Browne atya ragasztotta be felvételeit a Titanicról és annak ikerestvére, az Olympicra. A képeket saját maga látta el zézéses kópalárisokkal és szőljegyzetekkel. A képek java részes ismeretlen, publikálatlan volt. Az ölet és Tudományban közzételt felvételek a szerzetes 1997-ben megjelent posztumusz fényképalbumában találók.

Michele Albert